

Zitting 1976–1977 Nr. 87

13 364

Regelen inzake huishoudelijke afvalstoffen, autowrakken en andere categorieën van afvalstoffen (Afvalstoffenwet)

NADER GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET

23 maart 1977

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben dat het in het belang van de bescherming van het milieu noodzakelijk is de belasting daarvan door afvalstoffen verder te beperken en daartoe wettelijke regelen te stellen, betrekking hebbende op huishoudelijke afvalstoffen, autowrakken en andere – al dan niet van bedrijven afkomstige – afvalstoffen waarvoor nog geen in het bijzonder daarop gerichte wettelijke regeling geldt;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I. ALGEMEEN

Artikel 1

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
Onze Minister: Onze Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne;
de inspecteur: de ter plaatse bevoegde inspecteur van het Staatstoezicht op de volksgezondheid, die door Onze Minister is aangewezen;
het districtshoofd: het ter plaatse bevoegde districtshoofd van de Arbeidsinspectie;
motorrijtuigen: hetgeen daaronder wordt verstaan in de Wegenverkeerswet (Stb. 1935, 554);
autowrakken: motorrijtuigen op meer dan twee wielen, die rijtechnisch in onvoldoende staat van onderhoud en in een kennelijk verwaarloosde toestand verkeren, tenzij op de wijze bedoeld in artikel 9, eerste lid, onder 1e of 2e, van de Wegenverkeerswet, het bij het motorrijtuig behorende kenteken en geldige kentekenbewijs gevoerd worden.
2. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat voor de toepassing van deze wet en de daarop berustende bepalingen met autowrakken worden gelijkgesteld daarbij aangewezen categorieën van andere voertui-

gen dan motorrijtuigen of van rijdende werktuigen, die rijtechnisch in onvoldoende staat van onderhoud en in een kennelijk verwaarloosde toestand verkeren.

3. Onder autowrakken worden mede begrepen omvangrijke samenstellende delen van motorrijtuigen op meer dan twee wielen en van tot krachtens het tweede lid aangewezen categorieën behorende andere voertuigen en rijdende werktuigen, die in een kennelijk verwaarloosde toestand verkeren.

4. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen bepalingen worden vastgesteld omtrent hetgeen voor de toepassing van deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder huishoudelijke afvalstoffen.

5. De in deze wet aan de districtshoofden van de Arbeidsinspectie toegekende bevoegdheden worden uitgeoefend met het oog op de veiligheid en de gezondheid van de werknemers.

HOOFDSTUK 2. HUISHOUDELIJKE AFVALSTOFFEN

§ 1. Het zich ontdoen van huishoudelijke afvalstoffen

Artikel 2

1. De gemeenteraad stelt bij verordening regelen vast inzake het zich ontdoen van huishoudelijke afvalstoffen. De verordening stelt in elk geval regelen voor het overdragen of het ter inzameling aanbieden van deze afvalstoffen aan een daarbij aangewezen inzameldienst en voor het overdragen van de stoffen aan een ander of het achterlaten daarvan op een daartoe ter beschikking gestelde plaats.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde verordening nadere regelen worden gesteld.

3. De bepalingen die een verordening krachtens dit artikel bevat, behoeven de goedkeuring van gedeputeerde staten. Alvorens over de goedkeuring te beslissen horen zij de inspecteur. De artikelen 230 – 232, 235 en 236 van de gemeentewet zijn van overeenkomstige toepassing.

4. Met betrekking tot de afkondiging van een verordening zijn de artikelen 199, 203, 205 en 206 van de gemeentewet van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de afkondiging geschiedt binnen een maand na de dag waarop de goedkeuring onherroepelijk is geworden.

Artikel 3

1. Het bestuur van elke gemeente draagt er, al dan niet in samenwerking met andere gemeenten, zorg voor dat ten minste éénmaal per week de huishoudelijke afvalstoffen worden ingezameld bij elk binnen haar grondgebied gelegen perceel waar zodanige stoffen geregeld in een particuliere huishouding kunnen ontstaan.

2. Op verzoek van burgemeester en wethouders kunnen gedeputeerde staten in het belang van een doelmatige inzameling van huishoudelijke afvalstoffen, de inspecteur gehoord, bepalen dat met betrekking tot een gedeelte van het grondgebied van de gemeente het eerste lid buiten toepassing kan blijven dan wel voor de toepassing van dat lid een langere dan de daarin genoemde periode kan worden aangehouden.

3. Het bestuur van elke gemeente ten aanzien waarvan het tweede lid toepassing heeft gevonden, draagt er zorg voor dat er op ten minste één daartoe ter beschikking gestelde plaats binnen de gemeente in voldoende mate gelegenheid wordt geboden huishoudelijke afvalstoffen achter te laten. Aan een besluit als bedoeld in het tweede lid kan een voorwaarde worden verbonden, inhoudende dat de gelegenheid daartoe wordt geboden op meer dan één plaats binnen de gemeente.

Artikel 4

1. Er is voor elke provincie een plan inzake de verwijdering van de huishoudelijke afvalstoffen; het plan wordt vastgesteld door provinciale staten. In het plan is opgenomen een aanwijzing van gebieden – verder samenwerkingsgebieden genoemd – die zich elk uitstrekken over grondgebied van meer dan één gemeente, en waarvoor het plan een afgerond geheel van regelingen met het oog op de verwijdering van de huishoudelijke afvalstoffen bevat.
2. In het plan wordt ten aanzien van elk samenwerkingsgebied bepaald:
 - a. in hoeverre en op welke wijze de verzamelde afvalstoffen binnen het gebied zullen worden bewerkt, verwerkt of vernietigd;
 - b. in hoeverre die stoffen – of de overblijfselen daarvan – binnen het gebied op of in de bodem zullen worden gebracht;
 - c. in hoeverre die stoffen – of de overblijfselen daarvan – naar een buiten het gebied gelegen bestemming zullen worden afgevoerd.
3. In het plan wordt voorts ten aanzien van elk samenwerkingsgebied bepaald in hoeverre de inzameling en het vervoer van de afvalstoffen geschieden door de in het gebied gelegen gemeenten afzonderlijk dan wel in samenwerking tussen twee of meer van hen.
4. Het plan bevat een omschrijving van de voorzieningen die binnen elk samenwerkingsgebied moeten worden getroffen met het oog op hetgeen overeenkomstig het tweede en het derde lid in het plan is opgenomen.
5. In het plan wordt de hoeveelheid huishoudelijke afvalstoffen vermeld, die in elk samenwerkingsgebied jaarlijks vrijkomt, en de verwachte ontwikkeling van die hoeveelheid in de toekomst, alsmede de stand van zaken met betrekking tot de verwijdering van die stoffen ten tijde van de voorbereiding van het plan. Overeenkomstige gegevens worden verstrekt met betrekking tot de andere dan huishoudelijke afvalstoffen, die tezamen met de huishoudelijke afvalstoffen zullen worden bewerkt, verwerkt, vernietigd, op of in de bodem gebracht of afgevoerd.
6. In het plan wordt tevens aangegeven in hoeverre bij de voorzieningen rekening is gehouden met aanvoer van afvalstoffen vanuit andere provincies ingevolge regelingen als bedoeld in het tweede lid, onder c.

Artikel 5

1. De aanwijzing der samenwerkingsgebieden in een plan geschiedt zodanig dat zij tezamen het gehele grondgebied van de provincie bestrieken.
2. In afwijking van artikel 4, eerste lid, kan in uitzonderingsgevallen een gebied worden aangewezen, dat geheel gelegen is binnen het grondgebied van één gemeente.
3. Indien het uit een oogpunt van doelmatigheid wenselijk is dat een samenwerkingsgebied zich uitstrekt over grondgebied van meer dan één provincie, kunnen de staten van de betrokken provincies dit in onderlinge overeenstemming bewerkstelligen door in het provinciale plan aan te geven dat een daarbij aangewezen, in hun provincie gelegen gebied, tezamen met daarbij aangeduide, in één of meer andere provincies gelegen gebieden één samenwerkingsgebied vormt. Het in artikel 4 met betrekking tot de inhoud van het plan bepaalde heeft in dat geval voor wat dat samenwerkingsgebied betreft slechts betrekking op het binnen de provincie gelegen deel daarvan.
4. Een regeling als bedoeld in artikel 4, tweede lid, onder c, wordt, indien de bestemming van de afvalstoffen in een andere provincie is gelegen, in een plan slechts opgenomen in overeenstemming met het bestuur van die provincie.

Artikel 6

Onze Minister kan richtlijnen vaststellen omtrent de inhoud van de plannen.

Artikel 7

Alvorens het ontwerp van een plan overeenkomstig artikel 8 ter inzage wordt gelegd, wordt overleg gepleegd met de besturen van de in de provincie gelegen gemeenten en met de inspecteur en worden de ondernemingen die in de provincie werkzaam zijn op het gebied van de afvalverwijdering, in de gelegenheid gesteld hun mening kenbaar te maken.

Artikel 8

1. Het ontwerp van een plan wordt voor een termijn van twee maanden ter inzage gelegd bij de provincie alsmede bij de in de provincie gelegen gemeenten.
2. Gedeputeerde staten maken de nederlegging tevoren bekend in de Nederlandse Staatscourant en in één of meer dag- of nieuwsbladen die in de provincie verspreid worden. De bekendmaking houdt mededeling in van de bevoegdheid tot het indienen van bezwaren overeenkomstig artikel 9.

Artikel 9

1. Gedurende de in artikel 8, eerste lid, bedoelde termijn kan een ieder gemotiveerde bezwaren tegen het ontwerp bij provinciale staten schriftelijk inbrengen.
2. Een ieder kan gemotiveerde bezwaren tegen het ontwerp mondeling inbrengen tijdens een openbare zitting, die niet eerder dan twee weken na het begin en niet later dan een week voor het einde van de in artikel 8, eerste lid, bedoelde termijn op de door gedeputeerde staten vastgestelde tijd en plaats wordt gehouden.

Artikel 10

1. Binnen vier maanden na afloop van de in artikel 8, eerste lid, bedoelde termijn beslissen provinciale staten omtrent de vaststelling van het plan. Zij kunnen de beslissing eenmaal voor ten hoogste twee maanden verdagen.
2. Indien tegen het ontwerp bezwaren zijn ingebracht of bij de vaststelling van het plan wijzigingen zijn aangebracht in het ontwerp zoals het ter inzage heeft gelegen, wordt het besluit met redenen omkleed.

Artikel 11

1. Het plan wordt, nadat het is vastgesteld, onverwijld aan Onze goedkeuring onderworpen. De tegen het ontwerp van het plan ingebrachte bezwaren worden tezamen met het vastgestelde plan aan Onze Minister gezonden. Ten aanzien van de door Ons te nemen beslissing geldt in plaats van de artikelen 162–164 der Provinciewet het in de volgende leden bepaalde.
2. Een plan kan, indien zijn inhoud zich daartegen niet verzet, gedeeltelijk worden goedgekeurd. Daarbij kan de beslissing omtrent het overige gedeelte worden aangehouden; in zodanig geval wordt deze zo spoedig mogelijk daarna genomen. Een besluit tot aanhouding van de beslissing is met redenen omkleed.

3. Besluiten waarbij de goedkeuring van een plan of een gedeelte van een plan wordt geweigerd, zijn met redenen omkleed en worden niet vastgesteld dan nadat de Raad van State over een door Onze Minister voorgelegd ontwerp voor het te nemen besluit is gehoord. Het advies van de Raad van State wordt voorbereid door de Afdeling voor de geschillen van bestuur. Artikel 62 van de Wet op de Raad van State is hierbij van overeenkomstige toepassing.

Artikel 12

1. In geval bij Onze beslissing de goedkeuring van een plan of van een gedeelte van een plan wordt geweigerd herzien provinciale staten binnen een jaar, te rekenen van de dag waarop een afschrift van het besluit aan hen is verzonden, het plan met inachtneming van Onze beslissing.
2. Wij kunnen bij Ons in het eerste lid bedoelde besluit de daar genoemde termijn door een kortere vervangen.
3. Op verzoek van gedeputeerde staten kan Onze Minister een termijn als bedoeld in het eerste of het tweede lid éénmaal met ten hoogste zes maanden verlengen.

Artikel 13

Het goedgekeurde plan ligt ter inzage bij de provincie alsmede bij de in de provincie gelegen gemeenten. De nederlegging wordt bekend gemaakt op de in artikel 8, tweede lid, aangegeven wijze.

Artikel 14

1. Een plan wordt, behoudens door Ons voor ten hoogste vijf jaren verleende vrijstelling, telkens binnen vijf jaren nadat het is vastgesteld, herzien.
2. Op de herziening van een plan zijn de regelen die gelden voor het tot stand brengen van een plan, van overeenkomstige toepassing.

§ 3. De uitvoering van het plan

Artikel 15

1. De besturen van de in een samenwerkingsgebied gelegen gemeenten dragen gezamenlijk zorg voor de verwezenlijking van hetgeen het plan ten aanzien van het gebied bevat.
2. Indien een gebied geheel samenvalt met het grondgebied van de provincie, kan in het plan worden bepaald dat de uit het eerste lid voor de gemeenten voortvloeiende taak wordt uitgeoefend door het bestuur van de provincie.
3. Indien een gebied geheel samenvalt met het grondgebied van een bij de wet voor dat gebied ingesteld openbaar lichaam met verordenende bevoegdheid, wordt de uit het eerste lid voor de gemeenten voortvloeiende taak uitgeoefend door het bestuur van dat lichaam.
4. Ten aanzien van een gebied dat is aangewezen met toepassing van artikel 5, tweede lid, rust de in het eerste lid bedoelde taak op het bestuur van de gemeente waartoe dat gebied behoort.

Artikel 16

1. De besturen van de in een samenwerkingsgebied gelegen gemeenten treffen met het oog op het bepaalde in artikel 15, eerste lid, binnen een jaar

nadat het plan is goedgekeurd, gezamenlijk een regeling; van deze regeling doen zij, voor zover de regeling geen goedkeuring behoeft, mededeling aan gedeputeerde staten. Indien binnen de genoemde termijn geen regeling in overeenstemming met het plan is tot stand gekomen, leggen gedeputeerde staten een gemeenschappelijke regeling op. De artikelen 11, eerste lid, tweede volzin, en 12, onder b, van de Wet gemeenschappelijke regelingen zijn van toepassing.

2. Tegen een besluit tot oplegging van een gemeenschappelijke regeling als bedoeld in het eerste lid kan het bestuur van elke der bij de regeling betrokken gemeenten binnen twee maanden na de verzending daarvan bij Ons in beroep komen.

3. Ten aanzien van het opleggen van een regeling en een opgelegde regeling zijn de artikelen 1, tweede lid, 2–5 en 7–9 van de Wet gemeenschappelijke regelingen van toepassing.

4. Wij treden, gedeputeerde staten der betrokken provincies gehoord, voor de toepassing van het eerste lid in de plaats van gedeputeerde staten, indien een regeling getroffen dient te worden door gemeenten in meer dan één provincie. Het tweede lid is alsdan niet van toepassing.

5. Alvorens gebruik te maken van de bevoegdheid, bedoeld in het vierde lid, horen Wij de Raad van State, Afdeling voor de geschillen van bestuur.

6. In de in artikel 15, tweede, derde en vierde lid, bedoelde gevallen is het eerste lid, eerste volzin, van overeenkomstige toepassing, met dien verstande, dat in het in artikel 15, tweede lid, bedoelde geval de mededeling wordt gedaan aan Onze Minister.

§ 4. *Gelijkstelling met huishoudelijke afvalstoffen*

Artikel 17

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen categorieën van afvalstoffen worden aangewezen, die naar aard of herkomst met huishoudelijke afvalstoffen overeenkomen en voor de toepassing van dit hoofdstuk of onderdelen daarvan met laatstbedoelde afvalstoffen worden gelijkgesteld.

HOOFDSTUK 3. AUTOWRAKKEN

Artikel 18

Het is verboden een autowrak aanwezig te hebben op een voor het publiek zichtbare plaats.

Artikel 19

1. Het is verboden een autowrak af te geven aan een ander.
2. Het in het eerste lid gestelde verbod is niet van toepassing op het afgeven van een autowrak indien dit geschiedt:
 - a. aan de houder van een inrichting voor het bewaren, bewerken, verwerken of vernietigen van autowrakken, waarvoor op grond van artikel 33 een vergunning is verleend;
 - b. aan een in een ander land dan Nederland gevestigde persoon met wie is overeengekomen dat hij het wrak naar dat land brengt zonder te handelen in strijd met de daar geldende wetgeving.
3. Het is verboden zich van een autowrak te ontdoen anders dan door een afgifte als bedoeld in het tweede lid.

Artikel 20

Het bestuur van elke gemeente draagt er zorg voor dat er op ten minste één plaats binnen de gemeente gelegenheid wordt geboden – aan particulieren: om niet – tot het afgeven van autowrakken.

Artikel 21

1. Er is voor elke provincie een plan inzake de verwijdering van autowrakken; het plan wordt vastgesteld door provinciale staten. Het plan bevat ten minste de hoofdlijnen van het provinciale beleid ter zake.
2. In afwijking van artikel 20 kan in het plan worden bepaald dat ten aanzien van een daarbij aangewezen gebied een taak als in dat artikel bedoeld rust op de besturen van de gemeenten waartoe dat gebied behoort, gezamenlijk, dan wel op het bestuur van de provincie. In het plan kan tevens worden bepaald dat daarbij aangewezen gemeenten ervoor zorg dragen dat binnen hun grondgebied op meer dan één plaats gelegenheid wordt geboden tot het afgeven van autowrakken.
3. Het plan bevat een omschrijving van de voorzieningen die binnen de provincie nodig zijn met het oog op de verwezenlijking van het plan; het kan bepalingen inhouden met betrekking tot de uitvoering door de besturen van de gemeenten van de in artikel 20 of 21, tweede lid, bedoelde taak.
4. Overeenkomstige bepalingen als bedoeld in het tweede lid kunnen in het plan worden gesteld ten aanzien van openbare lichamen met verordenende bevoegdheid, die bij de wet zijn ingesteld voor een daarbij aangewezen gebied.
5. Met betrekking tot de verdere inhoud en de totstandkoming van het plan zijn de artikelen 4, vijfde lid, 5, derde lid, en 6 – 15 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 22

Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat degene aan wie een autowrak wordt afgegeven, verplicht is tot afgifte van een bewijsstuk ter zake overeenkomstig bij de maatregel te stellen regelen.

HOOFDSTUK 4. ANDERE CATEGORIEËN VAN AFVALSTOFFEN

Artikel 23

Het is verboden zich van afvalstoffen, niet zijnde huishoudelijke afvalstoffen of autowrakken, te ontdoen door afgifte aan een ander indien redelijkerwijs moet worden aangenomen dat deze daarmee handelingen zal verrichten in een inrichting waarvoor een op grond van artikel 33 vereiste vergunning niet is verleend, dan wel handelingen in strijd met een krachtens artikel 24 gesteld verbod.

Artikel 24

Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat het verboden is zich van afvalstoffen, behorende tot een daarbij aangewezen categorie, niet zijnde huishoudelijke afvalstoffen of autowrakken, te ontdoen door ze op of in de bodem te brengen. Bij de maatregel kan worden bepaald dat het verbod slechts geldt in daarbij aangewezen gevallen.

Artikel 25

1. Er is voor elke provincie een plan inzake de verwijdering van de van bedrijven afkomstige afvalstoffen die tezamen met de verzamelde huishoudelijke afvalstoffen zullen worden bewerkt, verwerkt, vernietigd, op of in de bodem gebracht of afgevoerd; het plan wordt vastgesteld door provinciale staten.
2. De artikelen 4, eerste lid, tweede volzin, en tweede tot en met zesde lid, en 5–16 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 26

1. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat provinciale staten een plan vaststellen inzake de verwijdering van afvalstoffen, behorende tot een bij de maatregel aangewezen categorie. Een zodanige algemene maatregel van bestuur wordt in elk geval vastgesteld met betrekking tot bouw- en sloopafval. Het plan bevat tenminste de hoofdlijnen van het provinciale beleid met betrekking tot de verwijdering van de betrokken stoffen.
2. In het plan wordt met betrekking tot elk der categorieën van afvalstoffen, waarop het betrekking heeft, bepaald:
 - a. in hoeverre en op welke wijze die stoffen binnen de provincie zullen worden bewerkt, verwerkt of vernietigd;
 - b. in hoeverre die stoffen – of de overblijfselen daarvan – binnen de provincie op of in de bodem zullen worden gebracht;
 - c. in hoeverre die stoffen – of de overblijfselen daarvan – naar een buiten de provincie gelegen bestemming zullen worden afgevoerd.
3. Het plan bevat een omschrijving van de voorzieningen die binnen de provincie nodig zijn met het oog op hetgeen overeenkomstig het tweede lid in het plan is opgenomen.
4. In een plan kan worden bepaald dat daarbij aangewezen gemeenten afzonderlijk dan wel gezamenlijk zorg dragen voor het treffen van daarbij aangewezen voorzieningen als bedoeld in het derde lid.
5. In het plan kan worden bepaald dat daarbij aangewezen gemeenten afzonderlijk dan wel gezamenlijk zorg dragen voor het treffen van in het plan aangewezen voorzieningen voor het inzamelen of vervoeren van daarbij aangewezen categorieën van de afvalstoffen waarop het plan betrekking heeft.
6. Overeenkomstige bepalingen als bedoeld in het vierde en vijfde lid kunnen in het plan worden gesteld ten aanzien van openbare lichamen met verordenende bevoegdheid, die bij de wet zijn ingesteld voor een daarbij aangewezen gebied.
7. De artikelen 4, vijfde en zesde lid, 5, derde en vierde lid, en 6 – 15 zijn van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK 5. BESCHERMING VAN HET MILIEU DOOR HET BEPERKEN VAN DE AFVALSTROOM

Artikel 27

1. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen in het belang van het bevorderen van hergebruik of van het anderszins met het oog op de bescherming van het milieu beperken van het ontstaan van afvalstoffen regelen worden gesteld ten aanzien van het vervaardigen of op de markt brengen van daarbij aangewezen goederen die, na het gebruik waarvoor zij bestemd waren, tengevolge van hun aard, samenstelling, gewicht of volume:
 - a. in mindere mate dan wenselijk zou zijn zich ertoe lenen te worden hergebruikt of voor hergebruik geschikt te worden gemaakt;

- b. als afvalstof niet of zeer moeilijk – anders dan door hergebruik – doelmatig verwijderd kunnen worden;
 - c. de hoeveelheid afval overmatig doen toenemen;
 - d. in aanmerkelijke mate als zwerfvuil in het milieu plegen terecht te komen.
2. Hiertoe kunnen behoren regelen, inhoudende:
- a. een verbod zodanige goederen te vervaardigen of op de markt te brengen;
 - b. een verbod zodanige goederen te vervaardigen of op de markt te brengen indien zij niet aan bij de maatregel gestelde eisen voldoen.
3. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen in een belang als bedoeld in de aanhef van het eerste lid regelen worden gesteld ten aanzien van het vervaardigen van daarbij aangewezen goederen indien bij die vervaardiging bij de maatregel aangegeven afvalstoffen ontstaan, met betrekking waartoe zich een der in het eerste lid bedoelde omstandigheden voordoet.
4. Hiertoe kunnen behoren regelen, inhoudende:
- a. een verbod zodanige goederen te vervaardigen;
 - b. een verbod zodanige goederen te vervaardigen indien bij die vervaardiging niet aan bij de maatregel gestelde eisen wordt voldaan.
5. In een algemene maatregel van bestuur waarbij regelen van de in het eerste lid bedoelde strekking met betrekking tot goederen worden gesteld, wordt tevens een termijn bepaald, eerst bij het verstrijken waarvan die regelen ten aanzien van goederen die bij het in werking treden van de maatregel reeds vervaardigd en hier te lande aanwezig waren, gaan gelden.
6. Het derde lid blijft buiten toepassing voor zover regelen van de daarin bedoelde strekking zijn of kunnen worden gesteld bij of krachtens andere wetten.
7. De voordracht voor een algemene maatregel van bestuur krachtens bepalingen, vervat in dit artikel, wordt Ons gedaan door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken. Zodanige voordracht geschiedt mede in overeenstemming met Onze Minister van Landbouw en Visserij indien bij de maatregel regelen worden gesteld met betrekking tot produkten als bedoeld in artikel 1 van de Landbouwwet (Stb. 1957, 342), bestrijdingsmiddelen, meststoffen en diergeneesmiddelen – met inbegrip van sera, entstoffen en diagnostica – alsmede grond- en hulpstoffen voor de bereiding van de genoemde goederen.
8. De voordracht voor een algemene maatregel van bestuur krachtens bepalingen, vervat in dit artikel, wordt Ons niet gedaan dan nadat het ontwerp in de Nederlandse Staatscourant is bekend gemaakt en aan een ieder de gelegenheid is geboden binnen een termijn van twee maanden wensen en bezwaren ter kennis van Onze Minister te brengen. Van de bekendmaking wordt onverwijld aan de Staten-Generaal mededeling gedaan.

Artikel 28

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 27 kunnen in het belang van het bevorderen van hergebruik of van het anderszins met het oog op de bescherming van het milieu beperken van het ontstaan van afvalstoffen bij algemene maatregel van bestuur regelen worden gesteld inzake de aanwending van verpakkingsmiddelen of -materialen, en van goederen, bestemd voor eenmalig gebruik.
2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen in een belang als bedoeld in het eerste lid voorts regelen worden gesteld, inhoudende een verplichting voor degene die goederen op de markt heeft gebracht in bij die maatregel aangewezen verpakkingen, deze verpakkingen tegen een bij of krachtens de maatregel te bepalen vergoeding terug te nemen.
3. Artikel 27, vijfde, zevende en achtste lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 29

Bij algemene maatregel van bestuur kan in het belang van het bevorderen van hergebruik of van het anderszins met het oog op de bescherming van het milieu doelmatig verwijderden van afvalstoffen, behorende tot een bij de maatregel aangewezen categorie, worden bepaald dat degenen bij wie die afvalstoffen zijn ontstaan, degenen die die stoffen hebben ingezameld, dan wel houders van een krachtens artikel 33 verleende vergunning voor een inrichting, bestemd voor het verrichten van handelingen ten aanzien van die stoffen, verplicht zijn die stoffen op een bij de maatregel aangegeven wijze te bewerken, te verwerken of te vernietigen.

Artikel 30

1. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen in het belang van het bevorderen van hergebruik of van het anderszins met het oog op de bescherming van het milieu doelmatig verwijderden van die stoffen regelen worden gesteld, ertoe strekkende dat huishoudelijke afvalstoffen, behorende tot een bij de maatregel aangewezen categorie, afzonderlijk worden ingezameld.
2. Bij de maatregel kan worden bepaald dat ter zake bij gemeentelijke of provinciale verordening regelen van een daarbij aangegeven strekking worden gesteld.
3. Artikel 27, achtste lid, is van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK 6. VERGUNNINGEN

§ 1. Algemeen

Artikel 31

1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder een inrichting verstaan een inrichting, bestemd tot:
 - a. het verbranden van afvalstoffen;
 - b. het zich van afvalstoffen ontdoen door ze op of in de bodem te brengen;
 - c. het bewaren of het overladen van afvalstoffen, indien de capaciteit een bij algemene maatregel van bestuur aangegeven grens overschrijdt;
 - d. het anderszins bewerken, verwerken of vernietigen van afvalstoffen op de bij algemene maatregel van bestuur aangegeven wijze, een en ander indien het – al dan niet uitsluitend – afvalstoffen betreft, die van anderen afkomstig zijn.
2. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder een inrichting – ongeacht de inhoud van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het eerste lid, onder c en d – in elk geval verstaan een inrichting, bestemd tot het verrichten van handelingen als in dat lid bedoeld ten aanzien van autowrakken.
3. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder een inrichting mede verstaan het uitvoeren van een werk, waarbij een hoeveelheid van anderen afkomstige afvalstoffen, behorende tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie, die een daarbij aangegeven grens overschrijdt, op of in de bodem wordt gebracht.

Artikel 32

Dit hoofdstuk is op een inrichting niet van toepassing voorzover in de bescherming van het milieu tegen de gevolgen van de oprichting of de werking daarvan wordt voorzien door de in artikel 98 genoemde wettelijke regelingen, de Ontgrondingenwet (Stb. 1965, 509) of de Natuurbeschermingswet (Stb. 1967, 572).

Artikel 33

1. Het is verboden een inrichting
 - a. op te richten of in werking te hebben;
 - b. te wijzigen of uit te breiden, dan wel een in de inrichting gebezigde werkwijze te veranderen, zonder vergunning, verleend door gedeputeerde staten van de provincie waar de inrichting geheel of in hoofdzaak is of zal zijn gelegen.
2. In afwijking van het eerste lid kan bij algemene maatregel van bestuur worden bepaald dat voor daarbij aangewezen categorieën van inrichtingen die van meer dan provinciaal belang zijn, een vergunning als in dat lid bedoeld wordt verleend door Onze Minister. De in het vervolg van dit hoofdstuk aan gedeputeerde staten toegekende bevoegdheden worden alsdan uitgeoefend door Onze Minister; bij de maatregel kunnen ter zake aanvullende regels worden gesteld.
3. Voor de houder van een vergunning voor een inrichting als bedoeld in artikel 31, tweede lid, blijven de in de artikelen 18 en 19, derde lid, gestelde verboden buiten toepassing.
4. Een vergunning geldt zowel voor hem aan wie zij is verleend, als voor diens rechtverkrijgenden.

Artikel 34

1. Bij algemene maatregel van bestuur worden regelen gesteld betreffende de wijze waarop de aanvraag om een vergunning dient te geschieden, en de gegevens die van de aanvrager kunnen worden verlangd.
2. Indien de krachtens het eerste lid verlangde gegevens niet of ongenoegzaam worden verstrekt, verklaren gedeputeerde staten de aanvrager niet-ontvankelijk.
3. Niet-ontvankelijkverklaring kan achterwege blijven indien naar het oordeel van gedeputeerde staten de verstrekte gegevens het ondanks hun ongenoegzaamheid mogelijk maken te beoordelen of de vergunning al dan niet kan worden verleend. Bij de in het eerste lid bedoelde algemene maatregel van bestuur worden hieromtrent nadere regelen gesteld.

Artikel 35

1. Indien vergunning is aangevraagd voor een wijziging of uitbreiding van een inrichting met betrekking tot welke reeds een of meer vergunningen zijn verleend, dan wel voor een verandering van een in zodanige inrichting gebezigde werkwijze, kunnen gedeputeerde staten bepalen dat daartoe een vergunning is vereist, mede strekkende tot vervanging van de eerder verleende vergunningen.
2. In geval zij toepassing hebben gegeven aan het eerste lid, verklaren gedeputeerde staten de aanvragen, ingediend met het oog op bedoelde verandering, niet-ontvankelijk indien zij niet betrekking hebben op een vergunning van de aan het slot van dat lid bedoelde strekking.
3. Een met toepassing van dit artikel verleende vergunning kan de rechten die de vergunninghouder ten aanzien van het in werking hebben van de inrichting aan de eerder verleende vergunningen ontleende, niet anders beperken dan zoals bij wege van toepassing van het in paragraaf 2 van dit hoofdstuk bepaalde mogelijk is.
4. Een krachtens het eerste lid genomen besluit wordt aan de betrokkene bij aangetekende brief toegezonden.

Artikel 36

1. Een besluit waarbij een aanvraag niet-ontvankelijk wordt verklaard, is met redenen omkleed en wordt aan de aanvrager bij aangetekende brief toegezonden.
2. In geval een aanvraag niet-ontvankelijk is verklaard, blijven te haren aanzien de volgende artikelen van deze paragraaf buiten toepassing.

Artikel 37

1. De aanvraag om een vergunning wordt door gedeputeerde staten met inachtneming van de bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen ter kennis gebracht van burgemeester en wethouders van de gemeente waar de inrichting geheel of in hoofdzaak is of zal zijn gelegen, alsmede van de bij de maatregel aan te wijzen andere overheidsorganen, en in de Nederlandse Staatscourant en een of meer dag- of nieuwsbladen bekend gemaakt. Bij de bekendmaking wordt vermeld op welke plaats en tijd de aanvraag kan worden ingezien.
2. De krachtens het eerste lid aangewezen overheidsorganen kunnen bezwaren tegen het verlenen van de aangevraagde vergunning aan gedeputeerde staten kenbaar maken.
3. Overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen wordt de aanvraag voor een termijn van vier weken ter inzage gelegd en wordt aan alle belanghebbenden de gelegenheid geboden binnen die termijn bezwaren tegen het verlenen van de aangevraagde vergunning aan gedeputeerde staten kenbaar te maken. Bij de maatregel worden regelen gesteld omtrent het bij de aanvraag ter inzage leggen van andere ter zake doende stukken. De bezwaren kunnen schriftelijk worden kenbaar gemaakt door indiening van een bezwaarschrift. De bezwaren kunnen mondeling worden kenbaar gemaakt op een daartoe binnen de in de eerste volzin genoemde termijn te houden hoorzitting.

Artikel 38

1. Gedeputeerde staten stellen burgemeester en wethouders van de gemeente waar de inrichting geheel of in hoofdzaak is of zal zijn gelegen, de inspecteur en het districtshoofd in de gelegenheid hen van advies te dienen omtrent de aanvraag en voorts, indien verlening van een vergunning wordt overwogen, omtrent het ontwerp daarvan.
2. Burgemeester en wethouders, bedoeld in het eerste lid, de inspecteur en het districtshoofd zijn bevoegd gedeputeerde staten te allen tijde uit eigen beweging van advies te dienen.

Artikel 39

Gedeputeerde staten houden bij hun beslissing op de aanvraag rekening met de in de toekomst met betrekking tot de belasting van het milieu te verwachten ontwikkelingen in het gebied waar de inrichting is of zal zijn gelegen, en in het bijzonder met de belasting van het milieu welke veroorzaakt zal kunnen worden:

- a. door redelijkerwijs binnen afzienbare tijd te verwachten wijzigingen of uitbreidingen van de inrichting of veranderingen van in de inrichting gebezigde werkwijzen;
- b. door nevenindustrieën die naar redelijke verwachting binnen afzienbare tijd in de nabijheid van de inrichting zullen worden gevestigd.

Artikel 40

1. Een vergunning wordt geweigerd indien verlening daarvan niet in overeenstemming zou zijn met een krachtens artikel 4, 21, 25 of 26 voor de provincie geldend plan, of anderszins in strijd zou zijn met het belang van de bescherming van het milieu.
2. De beslissing op een aanvraag om een vergunning kan worden aangehouden indien verlening van de vergunning – hoewel verenigbaar met het geldende plan – niet in overeenstemming zou zijn met een plan dat reeds is vastgesteld, doch nog niet is goedgekeurd.
3. In een vergunning kan worden bepaald dat zij vervalt wanneer dat gene waarop zij betrekking heeft, niet binnen een in de vergunning bepaalde termijn, te rekenen van het tijdstip waarop zij onherroepelijk wordt, in werking is gebracht.

Artikel 41

1. Een vergunning kan onder beperkingen worden verleend; aan een vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. De beperkingen en voorschriften worden gesteld in het belang van de bescherming van het milieu.
2. De vergunning geldt slechts voor een daarin aan te geven tijdvak, dat ten hoogste tien jaren omvat.
3. De vergunning geldt slechts met betrekking tot de afvalstoffen die naar aard, hoeveelheid of herkomst daarin zijn aangegeven.
4. Tot de aan een vergunning verbonden voorschriften kan behoren:
 - a. de verplichting bij het voorschrift aangegeven middelen ter bescherming van het milieu toe te passen;
 - b. dat de belasting van het milieu door de inrichting niet mag uitgaan boven daarbij aan te geven grenzen;
 - c. de verplichting metingen te verrichten ten aanzien van de belasting van het milieu door de inrichting;
 - d. de verplichting de uitkomsten van de onder c bedoelde metingen ter beschikking te stellen van daarbij aan te wijzen overheidsorganen;
 - e. de verplichting overeenkomstig het in de vergunning ter zake bepaalde daarbij aangewezen afvalstoffen van anderen in ontvangst te nemen; daarbij kan – indien de vergunninghouder niet een gemeente is – worden bepaald dat de vergunninghouder voor het in ontvangst nemen van de afvalstoffen geen hoger bedrag in rekening mag brengen dan overeenkomt met een door Onze Minister goedgekeurd tarief;
 - f. de verplichting overeenkomstig het in de vergunning ter zake bepaalde daarbij aangewezen afvalstoffen, wanneer zij aan de vergunninghouder worden aangeboden, op te halen; daarbij kan – indien de vergunninghouder niet een gemeente is – worden bepaald dat de vergunninghouder voor het ophalen van de afvalstoffen geen hoger bedrag in rekening mag brengen dan overeenkomt met een door Onze Minister goedgekeurd tarief;
 - g. dat de vergunninghouder slechts uit een daarbij aangewezen gebied afkomstige afvalstoffen in ontvangst mag nemen.
5. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld omtrent de wijze waarop aan de in het vierde lid, onder c en d, bedoelde verplichtingen moet worden voldaan, alsmede omtrent de vergoeding van uit het voldoen aan deze verplichtingen voor de vergunninghouder voortvloeiende kosten, welke niet of niet geheel te zijnen laste behoren te blijven.
6. Aan een vergunning verbonden voorschriften kunnen de verplichting inhouden te voldoen aan door overheidsorganen die bij het voorschrift zijn aangewezen, gestelde nadere eisen. Bij het stellen van zodanige eis wordt tevens het tijdstip bepaald, waarop ten aanzien van die eis de verplichting ingaat.

Artikel 42

Aan een vergunning kan voorts een voorschrift worden verbonden, inhoudende dat de vergunninghouder verplicht is aan alle in zijn inrichting werkzame personen een schriftelijke instructie te verstrekken, erop gericht gedragingen hunnerzijds, die tot gevolg zouden hebben dat de inrichting opgericht of in werking is niet overeenkomstig de verleende vergunning of dat een aan de vergunning verbonden voorschrift wordt overtreden, uit te sluiten.

Artikel 43

1. Het besluit, houdende de beslissing op een aanvraag om vergunning, wordt aan de aanvrager bij aangetekende brief toegezonden. In geval van weigering is de beslissing met redenen omkleed.
2. Tegelijkertijd wordt het besluit toegezonden:
 - a. aan burgemeester en wethouders van de gemeente waar de inrichting geheel of in hoofdzaak is of zal zijn gelegen;
 - b. aan de inspecteur en het districtshoofd;
 - c. aan ieder die bezwaren tegen het verlenen van de aangevraagde vergunning heeft kenbaar gemaakt, onder vermelding, indien de vergunning is verleend, van hetgeen ten aanzien van zijn bezwaren is overwogen.

Artikel 44

Aan iedere belanghebbende wordt op zijn verzoek inzage verleend in of tegen betaling van de kosten afschrift verstrekt van een verleende vergunning. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen daaromtrent regelen worden gesteld.

Artikel 45

Ten aanzien van de toepassing van de artikelen 37, eerste en derde lid, 43, tweede lid, onder c, en 44, worden bij algemene maatregel van bestuur regelen gesteld met het oog op de bewaring van fabrieksgeheimen en geheimen met betrekking tot de landsverdediging. Daarbij kan voor zover nodig van de genoemde bepalingen worden afgeweken.

§ 2. Het wijzigen, intrekken en vervallen van de vergunning

Artikel 46

1. Gedeputeerde staten kunnen de voorschriften, verbonden aan een vergunning, in het belang van de bescherming van het milieu wijzigen, aanvullen of intrekken.
2. Gedeputeerde staten geven aan het eerste lid geen toepassing zonder aan de krachtens artikel 37, eerste lid, aangewezen overheidsorganen, alsmede aan de vergunninghouder en andere belanghebbenden, overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen, de gelegenheid te hebben geboden bezwaren tegen de toepassing aan hen kenbaar te maken.
3. Een krachtens het eerste lid genomen besluit bepaalt tevens het tijdstip waarop de wijziging, aanvulling of intrekking ingaat.

Artikel 47

1. Gedeputeerde staten kunnen een door hen verleende vergunning geheel of gedeeltelijk intrekken:
 - a. indien de inrichting opgericht of in werking is niet overeenkomstig die vergunning of indien een aan de vergunning verbonden voorschrift niet wordt nageleefd;
 - b. indien de inrichting ontoelaatbare belasting van het milieu veroorzaakt en wijziging of aanvulling van de aan de vergunning verbonden voorschriften redelijkerwijs geen voldoende oplossing kan bieden;
 - c. indien de inrichting of een deel daarvan gedurende drie jaar ononderbroken buiten werking is geweest.
2. Gedeputeerde staten gaan tot een intrekking krachtens het eerste lid, onder a, niet over zonder aan de vergunninghouder de gelegenheid te hebben geboden binnen een daartoe te bepalen termijn alsnog de inrichting in overeenstemming met de verleende vergunning te brengen, onderscheidenlijk tot naleving van de aan de vergunning verbonden voorschriften over te gaan.
3. Gedeputeerde staten gaan tot een intrekking krachtens het eerste lid, onder b of c, niet over zonder aan de vergunninghouder overeenkomstig de bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen de gelegenheid te hebben geboden bezwaren tegen de intrekking aan hen kenbaar te maken.

Artikel 48

Burgemeester en wethouders van de gemeente waar de inrichting geheel of in hoofdzaak is gelegen, een krachtens artikel 37, eerste lid, aangewezen overheidsorgaan, de inspecteur en het districtshoofd, alsmede alle belanghebbenden kunnen gedeputeerde staten verzoeken aan artikel 46, eerste lid, of 47, eerste lid, onder a of b, toepassing te geven.

Artikel 49

1. Gedeputeerde staten geven aan artikel 46, eerste lid, of 47, eerste lid, onder a of b, geen toepassing en beslissen niet op een verzoek als bedoeld in artikel 48 zonder aan burgemeester en wethouders van de gemeente waar de inrichting geheel of in hoofdzaak is gelegen, de inspecteur en het districtshoofd de gelegenheid te hebben geboden hen ter zake van advies te dienen.
2. Indien een dier organen een verzoek als bedoeld in artikel 48 heeft gedaan, geldt te zijnen aanzien het eerste lid niet.

Artikel 50

1. Een krachtens artikel 46, eerste lid, of 47, eerste lid, genomen besluit is met redenen omkleed en wordt aan de vergunninghouder bij aangetekende brief toegezonden. Het wordt tegelijkertijd toegezonden:
 - a. aan burgemeester en wethouders van de gemeente waar de inrichting geheel of in hoofdzaak is gelegen;
 - b. aan de inspecteur en het districtshoofd;
 - c. zo het een krachtens artikel 46, eerste lid, genomen besluit betreft: aan ieder die bezwaren als bedoeld in het tweede lid van dat artikel heeft kenbaar gemaakt.
2. Een besluit, houdende de beslissing op een verzoek als bedoeld in artikel 48, wordt aan de verzoeker bij aangetekende brief toegezonden. In geval van weigering is de beslissing met redenen omkleed. Tegelijkertijd wordt het besluit toegezonden aan diegenen der in het eerste lid, onder a en b, genoemde organen, die het verzoek niet hebben gedaan.

Artikel 51

1. Wanneer de inrichting geheel of gedeeltelijk is teniet gegaan, vervalt de vergunning voor de gehele inrichting, onderscheidenlijk voor het teniet gegane gedeelte.
2. De vergunning vervalt eveneens:
 - a. wanneer de houder daarvan schriftelijk heeft verklaard van de vergunning geen gebruik te willen maken;
 - b. wanneer de verlening van een andere vergunning, strekkende tot haar vervanging, onherroepelijk is geworden.

§ 3. Overige bepalingen

Artikel 52

1. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald:
 - a. dat ten aanzien van de bij de maatregel aangewezen categorieën van wijzigingen en uitbreidingen van inrichtingen en van veranderingen van inrichtingen gebezigde werkwijzen het in artikel 33, eerste lid, onder b, gestelde verbod niet geldt;
 - b. dat degene die een inrichting drijft, in daartoe bij de maatregel aangewezen categorieën van gevallen verplicht is van zodanige wijziging of uitbreiding of verandering van werkwijze binnen een bij de maatregel bepaalde termijn opgave te doen aan gedeputeerde staten, alsmede aan de inspecteur en het districtshoofd.
2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen categorieën van wijzigingen en uitbreidingen en veranderingen van werkwijzen worden aangewezen met betrekking tot welke in een krachtens artikel 33, eerste lid, onder a, verleende vergunning kan worden bepaald dat te hunnen aanzien voor de betrokken inrichting het in dat lid, onder b, gestelde verbod niet geldt. Aan een vergunning waarin zodanige voorziening is opgenomen, kan tevens een voorschrift worden verbonden, inhoudende de verplichting in daartoe bij het voorschrift aangewezen categorieën van gevallen van een wijziging of uitbreiding of verandering van werkwijze, waarop die voorziening betrekking heeft, binnen een in de vergunning bepaalde termijn opgave te doen aan gedeputeerde staten, alsmede aan de inspecteur en het districtshoofd.

Artikel 53

1. Onze Minister en Onze bij algemene maatregel van bestuur aangewezen ministers tezamen kunnen in gevallen waarin zulks naar hun oordeel in het algemeen belang geboden is, aan gedeputeerde staten ter zake van het nemen van een besluit krachtens dit hoofdstuk een bindende aanwijzing geven. De aanwijzing is met redenen omkleed.
2. Indien een aanwijzing als bedoeld in het eerste lid overwogen wordt, geven Onze betrokken ministers van een zodanig voornemen vooraf kennis aan de Staten-Generaal. Een dergelijke kennisgeving wordt omkleed met de redenen die tot het voornemen hebben geleid.
3. Bij het besluit van gedeputeerde staten, ter zake waarvan een aanwijzing krachtens het eerste lid is gegeven, wordt een afschrift van die aanwijzing gevoegd.
4. Gedeputeerde staten gaan tot wijziging van een onderdeel van een door hen verleende vergunning, waarop een krachtens het eerste lid gegeven aanwijzing betrekking heeft, niet over zonder dat Onze betrokken ministers hebben te kennen gegeven daartegen geen bezwaren te hebben.

HOOFDSTUK 7. ONTHEFFINGEN

Artikel 54

1. Gedeputeerde staten kunnen in bijzondere gevallen ontheffing verlenen van het in artikel 18 of 19 gestelde verbod, van het bepaalde krachtens artikel 24 en van het bepaalde in een verordening krachtens artikel 30, tweede lid.
2. Onze Minister kan in bijzondere gevallen ontheffing verlenen van het bepaalde krachtens artikel 22, 27, 28, 29 of 30, eerste lid.
3. De artikelen 38, 41, 44, 46, eerste en derde lid, 47 en 49 zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat in de gevallen waarin het besluit wordt genomen door Onze Minister, de daarin aan gedeputeerde staten toegekende bevoegdheden worden uitgeoefend door deze en dat bij toepassing van artikel 38 of artikel 49 ook gedeputeerde staten in de gelegenheid worden gesteld van advies te dienen.
4. Het besluit, houdende de beslissing op een aanvraag om ontheffing, alsmede een besluit, ten aanzien van een verleende ontheffing genomen met overeenkomstige toepassing van artikel 46, eerste lid, of 47, eerste lid, wordt aan de aanvrager, onderscheidenlijk de houder van de ontheffing bij aangekende brief toegezonden. Buiten de gevallen waarin de beslissing strekt tot verlening van een gevraagde ontheffing is zij met redenen omkleed. Het besluit wordt tegelijkertijd toegezonden aan burgemeester en wethouders van de betrokken gemeente, aan de inspecteur en het districtshoofd alsmede, indien het is genomen door Onze Minister, aan gedeputeerde staten van de betrokken provincie.

HOOFDSTUK 8. FINANCIËLE BEPALINGEN

Artikel 55

1. Indien degene die een inrichting drijft, ten behoeve waarvan krachtens artikel 33 een vergunning is verleend, ten gevolge van
 - a. een besluit, houdende de beslissing op zijn aanvraag om een vergunning ten behoeve van die inrichting, als bedoeld in artikel 33, eerste lid, onder b, of op zijn aanvraag om een nieuwe vergunning als bedoeld in artikel 35, eerste lid, ten behoeve van die inrichting, of
 - b. een besluit krachtens artikel 46, eerste lid, of 47, eerste lid, onder b, een voor die inrichting geldende vergunning betreffende, zich voor kosten ziet gesteld dan wel schade lijdt, die redelijkerwijs niet of niet geheel te zijnen laste behoren te blijven, kent het orgaan dat het besluit in eerste aanleg heeft genomen, hem, voor zover op andere wijze in een redelijke vergoeding niet is of kan worden voorzien, op zijn verzoek dan wel ambtshalve een naar billijkheid te bepalen schadevergoeding toe.
2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van degene op wie bepalingen van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 27, 28 of 29 bij hun inwerkingtreden van toepassing worden en die zich daardoor voor kosten ziet gesteld dan wel schade lijdt, die redelijkerwijs niet of niet geheel te zijnen laste behoren te blijven. Het besluit inzake het toekennen van een schadevergoeding wordt in zodanig geval genomen door Onze Minister.
3. Een besluit inzake het toekennen van een schadevergoeding is met redenen omkleed.

Artikel 56

1. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen in het belang van het bevorderen van hergebruik of van het anderszins met het oog op de bescherming van het milieu beperken van het ontstaan van afvalstoffen heffingen worden

ingesteld, waaraan kunnen worden onderworpen degenen die goederen als bedoeld in artikel 27, eerste lid, onder a–d, vervaardigen, invoeren, ten verkoop in voorraad hebben, ten verkoop aanbieden, verkopen, afleveren of gebruiken. De opbrengst van de heffingen strekt tot bestrijding van kosten van maatregelen in het belang van de bevordering van het vervangen van die goederen door goederen die het milieu op de in die bepaling bedoelde punten in mindere mate belasten.

2. Bij de vaststelling van de heffingen wordt als grondslag gebezigd de hoogte die de heffing dient te hebben met het oog op de in het eerste lid genoemde belangen.

3. Artikel 27, zevende en achtste lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 57

1. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen heffingen worden ingesteld ter bestrijding van kosten die zijn verbonden aan de uitvoering van deze wet, voorzover zij in het bijzonder verband houden met de verwijdering van autowrakken en van kosten van maatregelen die anders dan ter uitvoering van deze wet in het bijzonder zijn getroffen met het oog op die verwijdering.

2. Aan de in het eerste lid bedoelde heffingen kunnen worden onderworpen degenen die motorrijtuigen op meer dan twee wielen dan wel voertuigen of rijdende werktuigen, behorende tot een krachtens artikel 1, tweede lid, aangewezen categorie, vervaardigen, invoeren, ten verkoop in voorraad hebben, ten verkoop aanbieden, verkopen, afleveren of gebruiken.

3. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen voorts heffingen worden ingesteld ter bestrijding van kosten die zijn verbonden aan de uitvoering van deze wet, voorzover zij in het bijzonder verband houden met de verwijdering van bij de maatregel aangewezen goederen als afvalstof, en van kosten van maatregelen die anders dan ter uitvoering van deze wet in het bijzonder zijn getroffen met het oog op die verwijdering. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing.

4. Bij de vaststelling van de heffingen, bedoeld in het eerste en derde lid, wordt zoveel mogelijk als grondslag gebezigd de hoogte van de kosten die de verwijdering van de daar bedoelde goederen onderscheidenlijk met zich brengt.

5. De voordracht voor een algemene maatregel van bestuur krachtens het eerste lid wordt Ons gedaan door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Verkeer en Waterstaat.

6. Artikel 27, achtste lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 58

1. Bij algemene maatregel van bestuur worden heffingen ingesteld ter bestrijding van kosten die zijn verbonden aan de uitvoering van deze wet, en van de kosten van maatregelen die anders dan ter uitvoering van deze wet in het bijzonder zijn getroffen in het belang van de beperking van de belasting van het milieu door afvalstoffen, een en ander met uitzondering van de kosten, bedoeld in artikel 56, eerste lid, en 57, eerste en derde lid.

2. Aan de in het eerste lid bedoelde heffingen kunnen worden onderworpen:

- a. houders van vergunningen, verleend krachtens artikel 33;
- b. houders van ontheffingen, verleend krachtens artikel 54.

3. Bij de vaststelling van de heffingen, bedoeld in het tweede lid, onder a, wordt zo veel mogelijk als grondslag gebezigd:

- a. de hoeveelheid dan wel de hoedanigheid van de afvalstoffen ten aanzien waarvan de betrokkene van de vergunning gebruik maakt;
- b. de mate en de hoedanigheid van de belasting van het milieu, die de betrokkene door het met gebruikmaking van de vergunning in werking hebben van de inrichting veroorzaakt.

4. Bij de vaststelling van de heffingen, bedoeld in het tweede lid, onder b, wordt zoveel mogelijk als grondslag gebezigd:
- de hoeveelheid dan wel de hoedanigheid van de afvalstoffen ten aanzien waarvan de betrokkene van de ontheffing gebruik maakt;
 - de mate en de hoedanigheid van de belasting van het milieu, die de betrokkene veroorzaakt door de handelingen die hij met gebruikmaking van de ontheffing verricht.
5. Artikel 27, achtste lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 59

- De in de artikelen 56–58 bedoelde heffingen worden geheven en ingevorderd door of vanwege Onze daartoe door Ons aan te wijzen ministers, met dien verstande dat de betekening en tenuitvoerlegging van dwangbevelen door de rijksbelastingdienst geschieden.
- Ten aanzien van de heffing en de invordering van de heffingen zijn van overeenkomstige toepassing:
 - de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Stb. 1959, 301) als ware de heffing een rijksbelasting, met uitzondering van de artikelen 37 tot en met 40, 48, 49, 71, 76, 80, tweede, derde en vierde lid, 82, 84, 86 en 87, en met dien verstande dat voor de toepassing van de artikelen 9, vierde lid, 18, derde lid, en 21, tweede lid, van die wet met een een onherroepelijke veroordeling wordt gelijkgesteld het vervallen van het recht tot strafvordering op de voet van artikel 74 van het Wetboek van Strafrecht;
 - de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken (Stb. 1956, 323);
 - de Wet van 22 mei 1845 (Stb. 22) op de invordering van 's Rijks directe belastingen, als ware de heffing een directe rijksbelasting, een andere dan de grondbelasting, met dien verstande dat:
 - voor de heffing verschuldigd door een lichaam in de zin van artikel 2, eerste lid, onder c, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, dat geen rechtspersoonlijkheid bezit, ieder van de bestuurders hoofdelijk aansprakelijk is;
 - voor de heffing verschuldigd door een lichaam in de zin van artikel 2, eerste lid, onder c, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, dat is ontbonden of dat niet binnen Nederland is gevestigd, hoofdelijk aansprakelijk is ieder van de met de vereffening belaste personen, onderscheidenlijk de personen die het lichaam binnen Nederland vertegenwoordigen, behoudens voor zover deze personen aantonen dat de niet-voldoening niet aan hen is te wijten.
- Voor de toepassing van de in het tweede lid, onder a en c, genoemde wetten ten aanzien van de heffingen treedt Onze Minister in de plaats van Onze Minister van Financiën en treden, voor zover het niet betreft de betekening en de tenuitvoerlegging van dwangbevelen, in de plaats van de in bedoelde wetten genoemde ambtenaren van de rijksbelastingdienst de door Onze Minister aangewezen ambtenaren.
- Met betrekking tot de betekening en de tenuitvoerlegging van een dwangbevel is bevoegd de door Onze Minister van Financiën aangewezen ambtenaar van de rijksbelastingdienst. De bevoegdheden, omschreven in de artikelen 7, 7 bis en 17, tweede lid, van de in het tweede lid, onder c, genoemde wet komen, zolang het dwangbevel in handen is van de rijksbelastingdienst, toe aan die ambtenaar.
- Indien in dit artikel geregelde onderwerpen in het belang van een goede heffing en invordering nadere of aanvullende regeling behoeven, kan deze geschieden bij algemene maatregel van bestuur.
- Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld met betrekking tot de teruggave van heffingen als bedoeld in artikel 56 of 57, bij uitvoer van de goederen waarover zodanige heffing is betaald.

Artikel 60

In de kosten voortvloeiende uit de toekenning van schadevergoedingen als bedoeld in artikel 55, tweede lid, kan een bijdrage uit 's Rijks kas worden verleend – voor een bij het desbetreffende besluit te bepalen termijn – in gevallen waarin zeer strenge bepalingen van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in dat artikellid onmiddellijk bij hun inwerkingtreding van toepassing zijn geworden en de toekenning van de schadevergoedingen vereist was teneinde ernstige economische verstoringen te voorkomen.

Artikel 61

1. Uit de opbrengst van de in de artikelen 57, eerste en derde lid, en 58, eerste lid, bedoelde heffingen worden volgens bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen uitkeringen gedaan aan de provincies en aan andere openbare lichamen als bijdrage in de door hen gemaakte kosten als bedoeld in die bepalingen, voor zover verbonden aan de uitvoering van deze wet.
2. Uit de opbrengst van de in het eerste lid bedoelde heffingen worden in elk geval de kosten betaald van de op grond van de artikelen 55 en 90 door gedeputeerde staten toegekende schadevergoedingen, voor zover de toekenning is geschied met instemming van Onze Minister of bij de beslissing op een krachtens artikel 63 ingesteld beroep.
3. Voorts kunnen uit de opbrengst van de in de artikelen 56, eerste lid, 57, eerste en derde lid, en 58, eerste lid, bedoelde heffingen uitkeringen worden gedaan aan de provincies en aan andere openbare lichamen als bijdrage in door hen gemaakte kosten van maatregelen als in die bepalingen bedoeld.

Artikel 62

1. Elke gemeente kan ter bestrijding van de kosten die voor haar verbonden zijn aan de verwijdering van huishoudelijke afvalstoffen en van de daarmee krachtens artikel 17 gelijkgestelde afvalstoffen, een heffing instellen, waaraan kunnen worden onderworpen degenen die, al dan niet krachtens een zakelijk of persoonlijk recht, feitelijk gebruik maken van een perceel ten aanzien waarvan de in artikel 3, eerste lid, voor de gemeenten gestelde verplichting geldt.
2. Met betrekking tot deze heffingen zijn de artikelen 269–271, 280–301 en 303 van de gemeentewet van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK 9. BEROEP

Artikel 63

1. Iedere belanghebbende kan bij Ons in beroep komen tegen een besluit:
 - a. houdende een beslissing op een aanvraag om een vergunning of ontheffing, daaronder begrepen een beslissing als bedoeld in artikel 35;
 - b. ten aanzien van een vergunning of ontheffing genomen krachtens of met overeenkomstige toepassing van artikel 46, eerste lid, of 47, eerste lid;
 - c. houdende de weigering van een verzoek als bedoeld in artikel 48;
 - d. houdende een beslissing op een verzoek om schadevergoeding.
2. Burgemeester en wethouders en de inspecteur kunnen bij Ons in beroep komen tegen een besluit, houdende een beslissing op een verzoek als bedoeld in artikel 3, tweede lid.

3. Een besluit als bedoeld in het eerste of tweede lid wordt eerst van kracht zodra het onherroepelijk is geworden, tenzij daarin is bepaald dat het terstond van kracht wordt.
4. Een aanwijzing, krachtens artikel 53 ter zake van het nemen van een besluit gegeven, wordt voor de toepassing van dit hoofdstuk geacht deel van dat besluit uit te maken.

Artikel 64

Weigering een besluit te nemen wordt voor de toepassing van artikel 63 met een besluit, houdende een weigering, gelijkgesteld. Het nemen van een besluit wordt geacht te zijn geweigerd, wanneer dat besluit niet binnen zes maanden, te rekenen van de verzending van de aanvraag, is genomen. Deze termijn kan door het orgaan dat bevoegd is het besluit te nemen, eenmaal met ten hoogste zes maanden worden verlengd; het daartoe strekkende besluit is met redenen omkleed.

Artikel 65

1. Het beroep wordt bij een met redenen omkleed beroepschrift ingesteld binnen dertig dagen na de dag waarop het besluit is verzonden of waarop in gevolge artikel 64 het nemen van een besluit wordt geacht te zijn geweigerd.
2. Wanneer het beroep niet tijdig is ingesteld, blijft niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege indien de betrokkene aantoont dat hij het beroep zo spoedig heeft ingediend als redelijkerwijs verlangd kon worden.

Artikel 66

1. Tegen een besluit waarbij een nadere eis als bedoeld in artikel 41, zesde lid, wordt gesteld, kan iedere belanghebbende in beroep komen bij gedeputeerde staten. Artikel 65 is van overeenkomstige toepassing.
2. Tegen een krachtens het eerste lid door gedeputeerde staten genomen beslissing kan iedere belanghebbende bij Ons in beroep komen. Artikel 65 is van overeenkomstige toepassing.
3. Een besluit als bedoeld in het eerste lid wordt eerst van kracht zodra het onherroepelijk is geworden.

Artikel 67

Wanneer een beslissing op een krachtens dit hoofdstuk ingesteld beroep strekt tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van een reeds in werking getreden besluit, kan, zo daartoe termen aanwezig zijn, bij die beslissing worden bepaald dat een vergoeding zal worden toegekend ten laste van het openbaar lichaam waarvan een orgaan het besluit in eerste aanleg heeft genomen, onverminderd het recht van degene die het beroep heeft ingesteld, op grond van andere wettelijke bepalingen schadevergoeding te vragen.

HOOFDSTUK 10. AMBTELIJKE BEVOEGDHEDEN

Artikel 68

1. Onze Minister wijst in overeenstemming met Onze bij algemene maatregel van bestuur aangewezen ministers ambtenaren aan, belast met het toezicht op de naleving van deze wet.

2. Voor de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren, ressorterende onder een ander departement dan dat van Onze Minister, worden regelen betreffende de vervulling van hun in het eerste lid bedoelde taak niet gesteld dan in overeenstemming met Onze Minister.
3. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde binnen een provincie of gemeente zijn tevens belast de daartoe door gedeputeerde staten, onderscheidenlijk door burgemeester en wethouders aan te wijzen ambtenaren. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen ter zake van de uitoefening van dit toezicht regelen worden gesteld.
4. Een krachtens het eerste of het derde lid vastgesteld besluit wordt in de Nederlandse Staatscourant bekend gemaakt.

Artikel 69

De krachtens artikel 68 aangewezen ambtenaren zijn bevoegd inzage te verlangen en afschrift te nemen van boeken en andere zakelijke bescheiden waarvan de inzage redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is.

Artikel 70

De krachtens artikel 68 aangewezen ambtenaren zijn bevoegd vervoermiddelen waarmee, naar zij redelijkerwijs kunnen vermoeden, afvalstoffen kunnen worden vervoerd, staande te houden en hun lading te onderzoeken, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is. Zij kunnen daartoe van de bestuurder vorderen zijn vervoermiddel te doen stilhouden en het naar een door hen aangewezen plaats over te brengen.

Artikel 71

De krachtens artikel 68 aangewezen ambtenaren zijn bevoegd met hun apparatuur alle plaatsen, met uitzondering van woningen, waar, naar zij redelijkerwijs kunnen vermoeden, afvalstoffen aanwezig kunnen zijn, te betreden, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is. Zo nodig verschaffen zij zich toegang met behulp van de sterke arm.

Artikel 72

1. De krachtens artikel 68 aangewezen ambtenaren zijn bevoegd stoffen die zij aantreffen op of in vervoermiddelen als bedoeld in artikel 70 dan wel op plaatsen als bedoeld in artikel 71, te onderzoeken en daarvan monsters te nemen, een en ander voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is.
2. De genomen monsters worden, voor zover mogelijk, aan de rechthebbende op de stoffen teruggegeven.

Artikel 73

De krachtens artikel 68 aangewezen ambtenaren zijn bevoegd zich door personen die daartoe door hen zijn aangewezen, te doen vergezellen, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is.

Artikel 74

Ieder is verplicht aan de krachtens artikel 68 aangewezen ambtenaren desgevraagd alle medewerking te verlenen en met betrekking tot de afvalstof-

fen die hij voor handen heeft of waarvan hij zich ontdoet of heeft ontdaan, alle inlichtingen te verstrekken, die zij redelijkerwijs bij de uitvoering van de hun op grond van deze wet opgedragen taak behoeven.

HOOFDSTUK 11. VERDERE BEPALINGEN

Artikel 75

1. Onze Minister stelt elke zes jaar een indicatief meerjarenprogramma ter beperking van de belasting van het milieu door afvalstoffen vast.
2. Provinciale besturen zijn verplicht, op verzoek van Onze Minister, gegevens te verstrekken, die redelijkerwijs voor het programma nodig zijn.

Artikel 76

Aan de uit de artikelen 4, 21, 25 en 26 voortvloeiende verplichting tot het vaststellen van plannen kunnen provinciale staten gevolg geven door vaststelling van één plan voor alle betrokken categorieën van afvalstoffen, of van twee of meer plannen voor verscheidene van die categorieën gezamenlijk.

Artikel 77

Voor de toepassing van de artikelen 37, eerste lid, 38, 43, tweede lid, 48, 49 en 50 wordt onderscheidenlijk het gebied van een bovengemeentelijk openbaar lichaam met een gemeente en het bestuur van zodanig lichaam met burgemeester en wethouders gelijk gesteld.

Artikel 78

In deze wet en de daarop berustende bepalingen worden ten aanzien van personen of colleges met enig openbaar gezag bekleed, de hun als zodanig toevertrouwde belangen, en ten aanzien van privaatrechtelijke organisaties de belangen met het oog waarop zij in het leven zijn geroepen, als hun belangen beschouwd.

Artikel 79

Bij algemene maatregel van bestuur wordt bepaald dat de voordracht voor algemene maatregelen van bestuur krachtens bij die maatregel aangewezen bepalingen van deze wet, Ons door Onze Minister wordt gedaan in overeenstemming met Onze bij die maatregel aangewezen ministers.

Artikel 80

Indien in deze wet geregelde onderwerpen in het belang van een goede uitvoering van de wet nadere regeling behoeven, kan deze geschieden bij algemene maatregel van bestuur.

Artikel 81

Een gedraging in strijd met een voorschrift, verbonden aan:

- a. een ontheffing, krachtens artikel 54, eerste lid, verleend van het krachtens artikel 24 bepaalde;
- b. een krachtens artikel 33 verleende vergunning;
- c. een ontheffing, krachtens artikel 54, eerste lid, verleend van het in artikel 18 of 19 gestelde verbod;
- d. een ontheffing, krachtens artikel 54, eerste lid, verleend van het bepaalde in een verordening krachtens artikel 30, tweede lid, of een ontheffing, verleend krachtens artikel 54, tweede lid, is verboden.

HOOFDSTUK 12. STRAFBEPALINGEN

Artikel 82

1. Een gedraging in strijd met het bij of krachtens artikel 24, 33 of 81, onder a of b, bepaalde is een misdrijf wanneer zij opzettelijk geschiedt, en overigens een overtreding.
2. Een gedraging in strijd met enige andere bij of krachtens deze wet vastgestelde bepaling, waarop ingevolge artikel 1, onder 3°, van de Wet op de economische delicten (Stb. 1950, K258) dan wel ingevolge artikel 84 van deze wet straf is bedreigd, is een overtreding.

Artikel 83

Aan artikel 1, onder 3°, van de Wet op de economische delicten wordt toegevoegd: 'de Afvalstoffenwet, de artikelen 22, 27, 28, 29, 30, 33, 52, eerste lid, onder b, en 81, onder b en d;'.

Artikel 84

1. Een gedraging in strijd met het bepaalde in een verordening krachtens artikel 2 wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste vijfduizend gulden.
2. Een gedraging in strijd met het bepaalde bij of krachtens artikel 18, 19, 23, 24, 74 of 81, onder a of c, wordt gestraft
 - indien zij een misdrijf is: met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste vijftienduizend gulden;
 - indien zij een overtreding is: met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste tienduizend gulden.

Artikel 85

1. Bij veroordeling wegens een der in artikel 84 strafbaar gestelde feiten kan de rechter als maatregel de verplichting opleggen:
 - a. tot het storten van een waarborgsom voor een bedrag van ten hoogste vijftigduizend gulden en voor een tijd van ten hoogste twee jaar;
 - b. tot voldoening van een geldbedrag ter ontneming van het geschatte voordeel uit het strafbare feit of uit soortgelijke strafbare feiten, waaromtrent voldoende aanwijzingen bestaan, dat zij door de veroordeelde zijn begaan.

2. In een uitspraak waarin hij de in het eerste lid, onder a, bedoelde verplichting heeft opgelegd, bepaalt de rechter tevens dat de waarborgsom bij gebreke van nakoming van de algemene voorwaarde dat de veroordeelde geen strafbaar feit als bedoeld in artikel 84 meer zal begaan, of van bijzonder door de rechter te stellen voorwaarden, geheel of gedeeltelijk aan de Staat vervalt. De artikelen 14b, tweede en derde lid, 14c, derde lid, 14d en 14e van het Wetboek van Strafrecht vinden overeenkomstig toepassing.

3. De tenuitvoerlegging van een maatregel als bedoeld in het eerste lid geschiedt op de wijze van een veroordeling tot geldboete, met dien verstande dat geen vervangende vrijheidsstraf wordt toegepast.

Artikel 86

Met de opsporing van de bij artikel 84 strafbaar gestelde feiten zijn mede belast de krachtens artikel 68 aangewezen ambtenaren, voor zover zij door Onze Minister van Justitie in overeenstemming met Onze Minister daartoe zijn aangewezen.

HOOFDSTUK 13. OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 87

1. Onze Minister bepaalt de termijn waarbinnen provinciale staten het plan, bedoeld in artikel 4, onderscheidenlijk 21 of 25, voor het eerst vaststellen.

2. Indien provinciale staten van oordeel zijn dat op het tijdstip waarop het plan, bedoeld in artikel 4, onderscheidenlijk 25, voor het eerst wordt vastgesteld, voor een samenwerkingsgebied nog niet definitief een wijze van verwijdering van de afvalstoffen kan worden aangegeven, kunnen zij, onder opgave van de redenen daarvoor, voor dat gebied meerdere wijzen aangeven onder vermelding van de omstandigheden die de uiteindelijke keuze zullen bepalen.

Artikel 88

1. Onze Minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening kan, voor zover zulks met het oog op de verwezenlijking van een plan als bedoeld in artikel 4, 21, 25 of 26 dringend geboden is, in overeenstemming met Onze Minister en gehoord gedeputeerde staten, de gemeenteraad en de Rijksplannologische Commissie, een gemeenteraad verplichten binnen een door hem te bepalen termijn een bestemmingsplan vast te stellen of te herzien, en daarbij aanwijzingen geven omtrent de inhoud van het bestemmingsplan. Artikel 40 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (Stb. 1962, 286) is van overeenkomstige toepassing.

2. Het eerste lid is niet van toepassing met betrekking tot het grondgebied van gemeenten, dat in een streekplan is begrepen.

3. Dit artikel vervalt op het tijdstip waarop door het in werking treden van een wijziging van de Wet op de Ruimtelijke Ordening in het onderwerp van het eerste lid wordt voorzien.

Artikel 89

1. Voor inrichtingen waarvoor bij het in werking treden van artikel 33 het daarin vervatte verbod gaat gelden en die niet behoren tot een krachtens artikel 19 van de Wet inzake de luchtverontreiniging (Stb. 1970, 580) aangewe-

zen categorie, wordt een vergunning, verleend krachtens de Hinderwet (Stb. 1952, 274), geacht te zijn verleend krachtens deze wet:

a. indien het betreft een inrichting ten aanzien waarvan het provinciale plan, bedoeld in artikel 4, onderscheidenlijk 21 of 25, van toepassing zal zijn: tot drie maanden nadat het plan – of het gedeelte daarvan – dat geldt voor het gebied waarin de inrichting is gelegen, is goedgekeurd, en, indien binnen die termijn een aanvraag om de op grond van artikel 33 vereiste vergunning is ingediend, vervolgens tot twee maanden nadat het besluit waarbij op die aanvraag is beslist, van kracht is geworden;

b. indien het betreft een andere inrichting: gedurende drie maanden na het tijdstip waarop artikel 33 in werking treedt, en, indien binnen die termijn een aanvraag om de op grond van dat artikel vereiste vergunning is ingediend, vervolgens tot twee maanden nadat het besluit waarbij op die aanvraag is beslist, van kracht is geworden.

2. Het in het eerste lid met betrekking tot een krachtens de Hinderwet verleende vergunning bepaalde is voor inrichtingen die behoren tot een krachtens artikel 19 van de Wet inzake de luchtverontreiniging aangewezen categorie, van overeenkomstige toepassing met betrekking tot een krachtens die wet verleende vergunning en de daarmee overeenkomende, krachtens de Hinderwet verleende vergunning te zamen.

3. Een inrichting als bedoeld in het eerste lid, onder a, voor het bewaren, bewerken, verwerken of vernietigen van autowrakken, wordt gedurende het daarin bedoelde tijdvak voor de toepassing van artikel 19, tweede lid, onder a, aangemerkt als een zodanige inrichting waarvoor op grond van artikel 33 een vergunning is verleend.

4. In hetgeen verder met betrekking tot het gaan gelden van artikel 33 regeling behoef, wordt voorzien bij algemene maatregel van bestuur.

Artikel 90

Artikel 55 is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van degene die schade lijdt als gevolg van het weigeren of van het slechts voor een overgangstijd verlenen van een op grond van artikel 33 vereiste vergunning, door hem gevraagd voor het in werking houden van een inrichting die reeds in werking was op het tijdstip waarop dat vereiste voor de inrichting ging gelden.

Artikel 91

Bij de uitvoering van overeenkomsten die zijn gesloten vóór het in werking treden van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in onderscheidenlijk artikel 56, 57 of 58, kunnen de kosten, voortvloeiende uit de oplegging van de bij zodanige maatregel ingestelde heffing, worden doorberekend.

Artikel 92

1. De bevoegdheid van gemeenten en van waterschappen, veenschappen en veenpolders, tot het maken van verordeningen blijft ten aanzien van het onderwerp waarin deze wet voorziet, gehandhaafd voor zover deze verordeningen niet met het bij of krachtens deze wet bepaalde in strijd zijn.

2. In afwijking van de artikelen 81 van de Provinciewet, 194 van de Gemeentewet en 3 van de Keurenwet blijven de bepalingen van verordeningen van provincies, van gemeenten en van waterschappen, veenschappen en veenpolders betreffende het onderwerp waarin deze wet voorziet – behoudens in de gevallen waarin strijd met de bij of krachtens deze wet gestelde voor-

schriften zou ontstaan – nog van kracht tot twee jaar na het in werking treden van dit artikel.

Artikel 93

Aan artikel 38, tweede lid, van de Hinderwet wordt, onder vervanging van de punt aan het slot door een komma, toegevoegd: 'alsmede op inrichtingen waarvoor een vergunning is vereist op grond van artikel 33 van de Afvalstoffenwet.'

Artikel 94

Aan artikel 19 van de Wet inzake de luchtverontreiniging wordt een lid toegevoegd, luidende:

'4. Van de inrichtingen, behorende tot een krachtens het eerste of het tweede lid aangewezen categorie, zijn uitgezonderd de inrichtingen waarvoor een vergunning is vereist op grond van artikel 33 van de Afvalstoffenwet.'

Artikel 95

De Onteigeningswet (Stb. 1851, 125) wordt gewijzigd als volgt:

In het opschrift van titel II b wordt na 'de openbare drinkwatervoorziening' ingevoegd: 'en van de verwijdering van afvalstoffen'.

In artikel 72 b wordt na 'de Waterleidingwet (Stb. 1957, 150)' ingevoegd: 'of van een inrichting als bedoeld in artikel 31 van de Afvalstoffenwet.'

Artikel 96

Voor de uitvoering van deze wet ten aanzien van gebieden die niet deel uitmaken van een provincie, worden, voor zover nodig, bij algemene maatregel van bestuur regelen gesteld ten aanzien van de overheidsorganen die de in deze wet vervatte bevoegdheden uitoefenen, en ten aanzien van de overheidsorganen die bij die uitvoering dienen te worden betrokken.

Artikel 97

Deze wet is niet van toepassing op gedragingen waaromtrent voorschriften zijn gesteld bij of krachtens:

de Destructiewet (Stb. 1957, 84);

de Wet olieverontreiniging zeewater (Stb. 1958, 344);

de Bestrijdingsmiddelenwet (Stb. 1962, 288);

de Kernenergiewet (Stb. 1963, 82);

de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Stb. 1969, 536);

het Rijnvaartpolitierglement 1970 (Stb. 1972, 48);

de Wet verontreiniging zeewater (Stb. 1975, 352);

de Wet chemische afvalstoffen (Stb. 1976, 214).

Artikel 98

Deze wet kan worden aangehaald als: Afvalstoffenwet.

Artikel 99

De artikelen van deze wet treden in werking op een door Ons te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden gesteld.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne